

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemán veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrť leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administrácii prejemán veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrť leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá trístopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrát: 15 kr., če se tiska trikrát. Pri večkratnem tiskánji se cena primérno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana písmá se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izvzémá nedelje in prázničke, ob 1/6. uri popoludne.

Štev. 220.

V Ljubljani, v ponedeljek 27. septembra 1886.

Letnik XIV.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEK“, edini katoliško-konservativni slovenski dnevnik

prestopil bo s 1. oktobrom v poslednje četrťletje svojega XIV. leta. Radostno porabimo to priliko, da izrekamo najtoplejšo zahvalo vsm dosedanjim prijateljem lista za gmotno in literalno podporo ter mnogovrstno pripoznanje.

Ob enem pristavljamo pa še prošnjo, da naj se nam oboja še na dalje ohrani in zdatno pomnoži po marljivem dopisovanji in sporočevanji raznovrstnih novic, kakor tudi po mnogobrojnem naročevanji in razširjanji lista samega. Le tako nam bo mogoče doseči nalogo, ktero smo si pred 14. leti postavili in smo ji do danes neomahljivo zvesti ostali. „Vse za vero, dom in cesarja“ smo rekli tistokrat in to pravimo tudi danes. Kdor je z nami, pristopi naj, ter pripomore k temu duševno in gmotno. Časi so nastali, ko se duhovi bolj in bolj ločijo ter vstopajo na desno in na levo; za omahljivce, za neodločne, za mlačne je še dalje manj prostora na svetu. V takih časih še mnogo bolj velja, kakor o družih časih: „Kdor ni z menoj, je zoper mene; kdor z menoj ne pobira, raztresa. Ne šepajmo toraj kmalo na to, kmalo na drugo stran, ampak delajmo odločno za kraljestvo božje kot možje, kot Slovenci, kot katoličani“. — Čem več nas bo, tem bolje bo, tem zanimiveji bode list.

Konečno še tretjo prošnjo in ta je, da kdor ni še naročnine ponovil, da naj to stori ob pravem času, da ne bo neljubih pomot, ter zamoremo tudi svojim dolžnostim točno zadostovati.

„Slovenec“ veljá za Ljubljano pri opravništvu prejemán:

Za celo leto	13 gl. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrť leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemán veljá:	
Za celo leto predplačan 15 gl. — kr.	
„ pol leta	8 „ — „
„ četrť leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Opravništvo „Slovenca“.

Pri naših bratih.

Prav ob tistem času, ko je pri nas vnet narodnjak pretekli teden pojasnjeval pomen družbe sv. Cirila in Metoda, ter Slovence za obilen pristop k njej vñemal, razposlal je tudi upravni odbor „Matičice Školske“ po Českem jako toplo povabilo, da bi se, kakor do sedaj vsako leto, tudi letos na dan sv. Václava, t. j. dne 28. septembra, po celi čehoslovanski zemlji nabirali darovi za omenjeno društvo. Čehom se je to društvo že tako priljubilo, da je samo migljaja treba, in takoj imajo zanj tisoče in tisoče skupaj. Kaj bi jih tudi ne imeli, saj dobro vedó, da je denar v ta namen tako dobro naložen na obresti, da bi bolje biti ne mogli. Čehi dobro vedó, da je denar, ki ga leto na leto zlagajo za „Šolsko Matice“, tisti temelj, na katerem se bo vkořeninila tista prava narodna zavest, ob ktero bodo sovražni valovi ptujega nasilstva zastonj butali. Podrli je ne bodo, pač pa se bodo sami razbili ob jakosti njeni. Blagor Čehom, da imajo tako trdno prepričanje o potrebi tega društva! Toda, tudi če bi ga ne imeli, morala bi ga dobiti pri korakih sedanjega naučnega ministra, kakoršne je začel sedaj pri Čehih delati. Jako nas veseli priznanje, da tudi mi v tem oziru ne zaostajamo s krepkim snovanjem podružnic sv. Cirila in Metoda, kajti le preverjeni bodimo, da naučni minister s svojim sovráštvom do Slovanov ne bo le pri Čehoslovanih ostal, temveč ga bomo prej ali kasneje tudi mi — mi Jugoslovani hudo občutili. Kako sovražno da je jel minister Gautsch Čehoslovanom roge kazati, je kolikor toliko našim čitateljem že iz prejšnjih sestavkov znano. Jel jim je prepovedovati ustanovljanje narodnih šol, že obstoječe pa brez vsacega pravega vzroka zapirati. Nasprotno pa je Nemcem prosto, kakor pri nas, za vsako pest svojih otrok lastno šolo napraviti. Nemšk otrok ima najraje kar celo klop za-se, slovanskih je pa zlasti po Čedah v Budějovíškem in Krumlovskem šolskem okraji toliko natlačenih v eni sobi, da ubožeci, kakor slaniki drug pri drugem natlačeni sedé. Čehi se takemu mučeništvu svoje dece sicer pogumno vpirajo, toda

večinoma brezvspešno; saj vemo, da se z glavo ne more skozi zid. Vidoč, da z lepo besedo in vtemeljeno ter opravičeno prošnjo nič ne opravijo, jeli so si pomagati sami, kakor ravno vedó in znajo. Ustanovili so si „Šolsko Matice“, ki ima prav tisti namen, kakor pri nas „Družba sv. Cirila in Metoda“.

S pomočjo denarja po „Matici Školski“ nabranega, ustanovljajo si povsod ondi šole, kjer do sedaj narodnih niso imeli in je morala njihova deca v nemške ljudske šole in nemške otročje vrtove zahajati, kjer se ji je vže takoj od začetka cepil tisti nemški duh v nežno srce, kateri v poznejih letih človeka v narodne renegate in večkrat tudi poturice verne pre-stvarja.

Šest let je tega, kar je pričela česka „Matičica Školska“ svoje blagodejno delovanje in reči se mora, da je Čehi niso la zaradi lepšega ustanovili. Cela vrsta narodnih šol dvignila se je iz tal povsod ondi, kjer je bila narodnost pri slovanski deci v nevarnosti. In kje pa ni ta v nevarnosti, kjer so Nemci s Slovani pomešani? Povsod, povsod! Prav tako dobro na Českem, kakor na zelenem Štajarju ali Koroškem. Nemški „Schulverein“ ima svoje mreže povsod razpete; zato je bilo pa treba povsod protimrež, ktere so na Českem prvi razpeli. Čehi so lahko ponosni na nje! Koliko je le mest in trgov, ktere so Nemci že pred leti razvpili za „odločno nemške“. Prav ustanovitev narodnih šol po „Matici Školski“ pa je dokazala, da tista mesta niso nemška, temveč imajo mešano prebivalstvo. To se vendar ne sme misliti, da bi bili morda Čehi šole po takih krajih ustanovljali, kjer bi ne imeli svojih ljudi! Toliko nesramni vendar niso, pa tudi toliko neumni ne; pač pa je to lastnost nemškega „Schulvereina“, ki povsod svoje Judeževe groše ponuja, če tudi je v tistem kraju Bog Oče pozabil Nemce vstvariti. Saj ni še tako dolgo, da ste jih na Štajarskem sprejeli slovenski občini Razvanje in Radona proti obljudi, da bodete od slej na dalje vže vrlo za to skrbeli, da bodo njuni otroci vrli — gumpei ostali. In morda ne? Pač! Vže od družega leta na dalje podučevali se bodo v nemščini, ktere so mladi Razvanjci in Radonci prav toliko zmožni, kakor kitajščine.

LISTEK.

Naše slovstvo.

Nedavno smo iz knjižice „Katoliške družbe“ „Glasov“ naznanili ter priobčili sestavek „Iz malega sveta“. Naj priobčimo danes oceno „Glasov“, ktero je spisal izvrsten pisatelj, profesor A. Z. v „Duh. Pastirju“, da tudi tisti naših bralcev, kateri „Duh. Pastirja“ nimajo, „Glase“ poznajo ter se za-nje malo bolj zanimajo. Ocena se glasi:

Tiho, brez hrupa deluje naša „Katoliška družba“, kolikor jej dopuščajo sredstva in vnanje razmere. A da bi tudi nič družega ne imeli od nje kakor knjižice, ki jih leto za letom pošilja svojim članom, morali bi jej izrekati priznanje in zahvalo. Kako lepo doné tudi letošnji njeni „Glasi“, prizadevajoč si, vzbuditi v srcih čitateljev gorečnost za sveto reč, katoliško versko navdušenje. Oglejmo si nadrobneje vsebino najnovejšega društvenega letnika.

Za lepim predgovorom gospoda vrednika, ne-utrudljivega dr. Fr. Lampeta, ki nam razklada nalogo „Glasov“ pa načrt, po katerem mené delovati

tudi naslednji društveni letniki, podaja nam knjiga prav temeljito razpravo „o svetem letu“, govoreč najprej o bistvu odpustkov sploh, in potem o važnosti in zgodovini svetega ali jubilejnega leta. — Enako lep in podučljiv je naslednji spis: „Zakaj praznujemo letos sv. leto?“ Imenujejo se štiri vzroki letošnjega jubileja, kar nam pisatelj obširno ter jasno razloži. — Sledi povest „Vere moč“, ktero je spisal ranjki Janez Oštir, Ljubljanski bogoslovec 1. leta. Zgodba kaže, da nam je z omenjenim mladenčem jako spreten pripovednik šel v grob. — Naslednji sestavek „jeden dan na Velehradu“, spisan po enem lanskim našim romarjev k svetišču slovanskih aposteljev, sv. Cirila in Metoda, hoče biti mali spominek romanja na Velehrad. Prav živo nam božjepotnik pred oči stavi pobožno ondotno ljudstvo pa kraj in opravo imenovane največe in najlepše cerkve na Moravskem.

Pravi kinč letošnjim „Glasom“ so „Pisma iz dijaškega življenja“, v katerih se nam opisujejo „resni dnovi“ nekega dijaka, kateri je v šolah zabredel v verske dvome in celó v nevero, ter po dovršenih gimnazijskih študijah govori, da mu „lastno prepričanje“ brani, izvoliti si stan, v katerem

bi moral verovati in učiti, česar mu „razum ne dopušča“. V 18 listih je živo naslikan notranji boj pa po božji milosti in nekterih vgodnih vnanjih razmerah provzročeno spreobrnjenje našega mladenča. Videti je, da je ta pisma sestavil spreten mislec in dober psiholog. Naj bi ti listi pač onim prišli v roke, kojim so namenjeni: dijakom, zlasti gimnazijskim abiturijentom!

Za tem najdemo v knjigi jako zanimivo „Kratko zgodovino katoliške družbe“; kakor se nam zdi, je iz spretnega peresa društvenega podpredsednika, papeževnega prelata in kanonika, prečast. g. dr. Andr. Čebašek-a. Nadrobno in lepo pregledno nam pisatelj predočuje začetek in delovanje društva v dosedanjih 17 letih njegovega obstanka. V sklepu tudi izvemo, kaj je temu krivo, da je „Katoliška družba za Kranjsko“ zadnja leta nekako pešati jela; in stavijo se nasvėti, kako bi se družbi k večim vspehom pomaglo. Zlasti všeč nam je prvi nasvèt, namreč: Naj se skrbi, da se zopet osnuje „katoliška politična družba“, ki ostane, kakor l. 1871—1874, v zvezi s katoliško družbo, pa ima vendar le svoje moške ude, svoj odbor in lastne dohodke. Samo verska družba današnjim

Na stotisoč goldinarjev so Čehi vže položili na žrtvenik domoljubja, stoječ v „Matici Skolski“ a smelo se more trditi, da tako plodonosno niso še nobenega denarja naložili, kakor prav tega! Vprašamo le, ali morete krajevar bolje obrniti, kakor če ga daste domovini na razpolaganje, ktera z njim podpre narodnost svojih sinov ondi, kjer je najslabša. Slovenci! V marsičem, posebno pa v politiki tako radi posnemamo Čeha. Tukaj na narodnem šolstvu imamo zopet priliko, da jih posnemamo. Učimo se od njih požrtovalnosti, bodi si pri kateri koli priliki! Čehi so za svojo narodnost neprekosljivo požrtovalni. V tem oziru smo jih že občudovali pri zgradbi narodnega gledališča v Pragi, pri doneskih za „Narodni dom“ v Ljubljani, pri sprejemih in gostijah družih Slovanov, kedar koli ti, naj že bo od te ali od one strani, v Prago priromajo — svoje brate obiskat. Čehi nikdar ne vprašajo, od kod ste in kaj da hočete, temveč jim je dobro došel vsak Slovan, naj že pride izpod Triglava, izpod visoke Tatre, od Visle ali pa od mogočne Donave. V tem smislu pač iz srca želimo, da bi se tudi med nami obudila taka požrtovalnost za podporo narodnosti, kakor jo občudujemo pri naših bratih Čehih, ktero bodo ravnokar zopet dejanski pokazali, s svojimi doneski za „Matico šolsko“! Čehi so v resnici vrl narod, kateri nam povsod z dobrim izgledom svetli.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. septembra.

Notranje dežele.

V današnjem Taafejevem kabinetu sta posebno dva moža, katerih *opozicija* kar prenašati ne more in bi veliko dala, samo da bi se ju znebila. Taafe in Dunajevski sta ta dva. Da bi pa opozicija res mnogo tvegala, kaže tajna zveza, ktero je ta z Madjari sklenila, da bi z njihovo pomočjo Taafejev kabinet raznesla. Da Taafeja ne morejo, se nam čudno zdi, ker jim vendar vsako najmanjšo željo že iz oči bere in spolni. Da jim pa Dunajevski ni po volji, je čisto vrjetno. Finančni minister bi ne smel biti tak poštenjak, kakor je in ne toliko premeten ter vesten v finančnem oziru, da bi bil opoziciji po volji. Njegovi budgeti so od leta do leta boljši in je vsled tega tudi stališče vlade od leta do leta trdneje. To vse pa opozicijo prav v srce skeli in ji ni pač nobeno sredstvo preslabo, samo če bi se tega nepovoljnega Dunajevskega znebila. Če drugače ne pojde, morajo pa Madjarji pomagati, za kar bo silno vgođen čas sedajle, ko se bo državna pogodba sklepala. „Pester Lloyd“ vsaj trdi, da je gledé bodoče pogodbe opozicija vsa na Madjarski strani. Obljubila jim je svojo pomoč, če bi se ne mogli pogoditi zaradi petroleja. Kakošna da je taka politika, nam pač ni treba posebej povdarjati. Recimo, da je sramotna in pri tem naj za sedaj ostane.

Goreče želje Nemcev, da bi *železni obroč* razpadel, se še ne bodo spolnile, kakor bi jih tudi radi Nemci vresničene videli. Prav v poslednjem času se je na desnici mnogo na bolje obrnilo, kakor smo pričakovali. Nemško-konservativci, ki so se nam ves čas najbolj nevarni zdeli, da bodo jeli razbijati „železni obroč“ enkrat še ostanejo v njegovi zvezi. Pač pa se je odločil od njih človek, ki je hotel veliko kladivo vihteti pri razbijanju obroča. Lien-

potrebam, ki skoraj vse tudi v politično življenje sedajo, ne more zadostiti, ima za javne potrebe roke zvezane, in zato se ji mora delokrog po tej novi družbi razširiti, da smé tudi vplivati pri raznih, dandanes tako pogostnih volitvah, na šolske in druge postave... Mislim, da se bo pač našel še kak srčni Kolumb, krščanski pravoslovec, da prevzame vstanovitve in vodstvo take katoliško-politične družbe, ki je čedalje bolj živo potrebna. Zares, stvar je važna, prevažna; vsega pomisleka vredna!

Sklepni spis „Iz malega sveta“ govori o pomenu in namenu Ljubljanskega „Marijanišča“, opisujoč življenje dečkov v tem prekoristnem zavodu pa prizadevanje vodstva za krščansko vzgojo ubožnih rejencev.

Konečno izrečemo, da smo tudi z letošnjimi „Glasi“ jako zadovoljni. A zdi se nam, da Slovenci, zlasti naše razumništvo, le premalo pozná in premalo ceni te letnike „Katoliške družbe“. Koliko sadu bi prinašali ti „Glasi“, ko bi bili bolj razširjeni, in da bi jih marljivše čital naš narod! A. Z.

bacher izstopil je iz centrum-kluba in mi možu nimamo drugega reči, kakor: „gut weg!“ Kam bo pristopil, nas malo briga. Desnica bo po njegovem odstopu na svoji solidarnosti zdatno več pridobila, kakor pa bi ji bil Lienbacher koristil. Saj smo ga vže stokrat videli, kakošen rovar da je ta mož. Solidarnost železnega obroča je toraj z njegovim odstopom le pridobila. Lienbacher je bil tudi član parlamentarne komisije, kar sedaj na dalje tudi ne bo več. Vsled tega dobil bo tudi izvrševalni odbor nekoliko drugo lice in kakor se čuje — večje pravice. Skupni interesi bodo desničarje spodbujali za solidarnost. Prvi pokazati se vé da jo bodo morali Čehi in Poljaki. Ondi se je do sedaj največ nezadovoljnosti skazovalo; če tudi je bila tista nevolja popolnoma opravičena, se je vendar nadjati, da če vlada ne bo po vsem enostranska postala, se bo nevolja vendar polegla in solidarnosti umaknila. Postopati pa desnica letos vse drugače misli, kakor je do sedaj. Vse bolj strogo tirjala bo za prijaznosti in razne usluge, ktere je v teku sedmih let vladi skazovala, tudi za-se, kar ji gre. V tem so vže sedaj edini med seboj Čehi, Poljaki in Slovenci. Vsi bodo zahtevali, da se vlada od slej nadalje precej več ozira na potrebe dotičnih narodov zlasti na pravosodnem in šolskem polji, kakor se je to godilo. Če bode vsa desnica v tem oziru trdna kot zid in če bo odločno zahtevala, kar ji gré po božjih in cesarskih postavah, potem bo vlada že morala privoliti — če že ne vsega, pa vsaj mnogo tega, o čemur do sedaj nič slišati ni hotla.

Pretekli teden smo po brzojavu zvedeli, da sta bila na Dunaji dva sleparja obsojena, ker sta se pečala z *oproščenjem mladine od vojaštine*. Ni pa treba misliti, da je sleparstvo te vrste samo pri nas v navadi. Na Ogerskem pečala se je skozi deset let do vlandske jeseni cela zadruga s tem poslom, dokler ji ni državna oblast sape zaprla. To obrt poznajo tudi na Nemškem, v državi, ki se hvali, da je gojišče „božjega strahu in lepe pravosti“. Zanimivo je, da so se na Nemškem še mnogo popred jeli s tem pečati, preden je ta izvor blagostanja Dunajčanom na misel prišel. Enajst let je tega, kar sta ga izumila v Bochumu dva brata Diechof. Eden teh dveh je imel veliko restavracijo v Kolinu ob Renu. Imela sta na svoji strani mnogo višjih vojaških zdravnikov, ki so bili vsi podkupljeni. Na sled jim je prišel državni pravdnik sam in jih je sodnija potem tudi prav dobro zaprla. Leta 1883 jeli so se s tem sleparstvom, oziroma s to goljufijo pečati tudi v Alzaciji. Izid je bil prav tak, kakor pri trvdki Diechof. Vsi vdeleženci prišli so po več let v ječo. Že prihodnje leto 1884 pokazala se je prav ta goljufija v jako bujnem cvetju v Frankfurtu, ki je bila tem bolj zanimiva, ker je bilo število višjih štabnih častnikov, ki so bili vanjo zapleteni, izredno veliko. Da se je to iz Nemčije v Avstrijo preselilo, ni čuda, ker gré Nemčija vedno in v vseh rečeh z lučjo pred nami.

Vnanje države.

V *bolgarskih zadevah* došla je iz Nemškega že zopet novica, ktera precej jasno na to kaže, kakor bi se bila Nemčija Avstrije že res naveličala. „Hamb. Corresp.“ namreč piše, da Nemčiji morda ni nič manj na tem ležeče, kakor Avstriji, da Rusija ne bo preveč na Balkanu gospodarila. To se mora na vsak način ovirati in bi Avstrija in Nemčija prav lahko to speljali. Žal, da se ne dá, ker se Avstrija ni zadosti tesno Nemčije oklenila. Z Angleži in Lahi se Nemčija ne more v nikako zanesljivo zvezo spuščati, s Francozi tudi ne; toraj ji prav nič drugega ne kaže, kakor Rusije in njenega prijateljstva se poprijeti, kar jo bo ob enem tudi Francozov branilo. — Ali nismo že zdavnaj trdili, da je Bismark sebičnež brez primere? Sedaj se je to zopet v novi luči pokazalo. Mož je sprevidel, da Rusija nikogar ne hodi za svet vprašat, kako naj v bolgarskih zadevah postopa, temveč dela, kakor nji najbolj ugaja. Zadržavati je nihče ne more, Bismark sam pa že celó ne in zato jel se ji je dobrikati. Rusija bo na Bolgarskem pred vsem zahtevala odpravo obležnega stana. Pravijo, da ima to točko Kaulbars na svojem programu. Druge točke so tudi še te-le: Politični vjetniki se morajo takoj izpustiti, volitve za veliko sobranje, ktero bode kneza volilo, naj se pa prelože na poznejši čas, da se kaj ne prenegali.

Angleški parlament je dné 25. t. m. svoje delo vstavil do 11. novembra. Prestolni govor o tej priliki ni nič posebnega povedal, kar bi že več ali manj znano ne bilo. Zunanje zadeve, rekel je, da so z vsemi velesilami jako prijazne. Prestopivši na bolgarska tla pravi, da je upor enega dela bolgarske armade kneza k odpovedi prisilil, vsled česar se je regentstvo ustanovilo, ktero še sedaj upravo kneževine vodi. Priprave za volitev novega kneza vrše se v smislu berlinske pogodbe. Kar se Angleške tiče, pravi, da na Bolgarskem ne bo nikjer pihala, kjer je ne bo peklo in bo zaradi nje lahko vse pri starem ostalo. Dalje prestolni govor objavlja, da se je sodelala komisija, ki bo preiskavala vprašanja o zakupovanji in nakupu zemljišč na Irskem. Konečno pravi prestolni govor, da bi bilo jako želeli, ko bi posamični deli Velike Britanije v tesneje dotiko stopili. — To se prav lahko zgodi brez posebnih večjih ceremonij. Angleži naj kramarsko sukno slečejo in ljudje postanejo, ki za trpljenje svojega bližnjega kaj srca imajo, pa bodo posamični deli

Velike Britanije takoj v tesneje dotiki. Irei jim bodo izvestno jako zanesljivi državniki, kakor hitro se bodo v svojih pravicah čutili.

Brzojav nam je minuli teden prinesel novico, da so v angleškem parlamentu *Parnellov načrt za irsko agrarno postavo* popolnoma zavrgli. Ker je ta reč že več let na dnevnem redu, se nam zdi umestno, pristaviti suhoparnemu telegramu nekaj pojasnila. Na čelu vsem tistim, ki so se proti načrtu dvignili, je lord Hartington sam, bivši Gladstonov vojni minister. Ta Hartington je prvi rekel, da irski zakupniki niso taki, da bi tako revolucijo pospeševajočo postavo zaslužili in vlada bi si naložila grozno odgovornost, če bi ta načrt sprejela, ki bo socialiste in fenijce le še bolj gojil. Parnellovi so predlog stavili, da bodo sedaj na zimo kaj tvarine imeli za strastne agitacije. — Tem nazorom nasproti postavil se je pa poslanec Dillon, pravi Irec od nog do glave, ki za svoj narod živi in gori. Mož je izvrstno govoril za sprejem načrta. Vidoč pa, da nič ne opravi, zaključil je svoj govor: „Vlada pošilja nas k Ircem s sporočilom sovraštva. Ona nas na Irsko nazaj pošilja, da bomo irskim zakupnikom povedali, da se morajo le sami prizadevati, ako jim je za to kaj mar, da namreč sebe in svojo streho nad glavo rešijo. Za to bom pa tudi, dokler bom živ in prost, Iree vedno opominjal, da naj nikar ne opusté tiste vstrajne agitacije, po kateri edini si bodo priborili tisto prostost, na podlagi ktere jim bo poleg oderuških posestnikov živeti mogoče.“ — Da oholih lordov tudi to ni nič ganilo, je sicer naravno, a mogoče je pa vendar, da bodo kedaj še na-nje mislili.

Izvirni dopisi.

Iz Smihela poleg Novega mesta, 25. septembra.

Danes imam poročati jako veselo vest. Bilo je že v „Slovenci“ omenjeno, da je leta 1882 izročil gosp. baron Tadej Merkel, predsednik sodišču kupčijske zbornice na Dunaji, grad „Slatenek“ č. g. P. Bernardu Vovku, bivšemu c. kr. profesorju, naj se imetje porabi v kak dobrodelni namen. Posestvo je Šmihelski župnik, č. g. A. Peterlin, prodal med kmete na drobno, denar pa se je porabil za stavbo dekliške šole, ki se je izročila „šolskim sestram“. Nameravali so postaviti poslopje v mestu ali pa v bližnji Kandiji. Ker so se pa stavile razne zapreke, položili so v 30. dan marca 1885 temeljni kamen za novo šolo poleg Šmihelskega farovža na jako prostornem in lepem kraju. Stavbo je prevzel g. Hočevan, zidarski mojster v Hrušici poleg Ljubljane. Izvršil je delo v splošno zadovoljnost in gre mu vsa hvala. Sedaj je poslopje popolnoma dodelano, je pravi kinč Šmihelski vasi!

V 29. dan septembra — v praznik sv. Mihela — bode novo poslopje slovesno blagoslovljeno. Ob enem bodo pričele „šolske sestre“ tudi šolo, in sicer dvorazredno za deklice iz okolice in pa šolo za gluhoneme deklice. Bodi pa onim, ki so tolikanj jezik brusili, češ, novi zavod bode zopet ponemčevalnica, saj še slovenskega jezika ne umejo, tukaj javno povedano, da se bode poduk vršil v materinem-slovenskem jeziku, tako tudi za gluhoneme deklice. In glejte! zopet so tolikanj obrekovane redovnice, ki so prve ustanovile tako potrebni zavod za te uboge sirote s slovenskim učnim jezikom. Od sih dôb ne bode treba pošiljati teh revnih sirot v Linc in druga mesta — saj bode v domovini taka učilnica. Zlasti bi bilo želeli, da bi se tudi slavni kranjski deželni odbor oziral na ta novi zavod ter pošiljal v ta zavod gluhoneme deklice iz Kranjske mesto v resnici nemške zavode. Bog daj novi šoli mnogo vspeha in blagoslova in naj bi blagi dobrotnik, kakor tudi vsi oni, katerim je bila stavba na skrbi, kmalo videli najboljši sad svojega truda! —f.

Iz Motnika, 25. sept. V noči od 22. in 23. septembra je tudi pri nas začelo deževati. In to se je ponavljalo po dnevi 23. sept. ves dan. Zavoljo tega je Motnica tako narastla, da take tudi stari ljudje ne pomnijo. Razderala je cesto, polje, pobirala mostove, brvi, in sploh, kar se je dalo odnesti. V Motniku smo bili na straži ves božji dan. Treba je bilo ljudi in živino iz nekterih stanovanj v varniši kraj spraviti. Nekteri posestniki o bregovih vode so jako občutljivo poškodovani.

Iz Maribora, 26. septembra. (Cerkvena razstava.) Naša dôba je kaj bogata v raznih razstavah in ni že skoraj mesteca, da bi ne bilo že take imelo. Tudi cerkev se ne odteguje do cela tej novi navadi in porablja ta duh za svoje vzvišene namene. Najgostejše so razstave cerkvenih oblačil in tako je tudi naše mesto, ki sicer ne sluje posebno za pobožno, doslej že 5. razstavo doživelo. Napravlj

jih družba vednega češčenja najsvetejšega zakramenta, letos v nedeljo dne 26. septembra.

Odprl jo je v pričo pokrovitelja družbe, Njih ekselencije mil. knezo-škofa, velečast. gosp. stolni korar, Lovrenci Herg. V svojem govoru je podal kratko zgodovino te družbe in poročal, kaj je storila to leto gledé na namen, ki ga ima. Družba v mestu nima veliko udov, zlasti gospá in gospodičin je le malo število, toda kar jih je, te so zato bolj žive in delavne. Tako je omenil, da je ena, g. Filomena Ragg, še na smrtni postelji delala na mašnem plašču, ki ga je v delo vsprejela; druge pa, predsednica g. M. Eichler, gospodičini M. Schmiderer in Ter. Pöschel, so neumorne pri delu v prid družbe. Kar je poslušalce pa še bolj razveselilo, bilo je to, da so celó učenke, Emilija Zezulka, Micika Kranjc in druge v kolo družbinih delak stopile ter za njo lepih reči naredile.

Njih ekselencija mil. knezo-škof pa so izrekli svojo zahvalo in pohvalo odboru in posebej veleč. g. predsedniku.

Naredilo pa se je v resnici primeroma veliko in lepih reči. Razstava je bila v duh. semenišču v obednici; ta je precej prostorna pa je bila vendar vsa polna lepih, novih reči vsake vrste, kar se jih v cerkvi rabi na altanju. Na eni strani in po sredi so viseli lepi mašni plašči, spredej druge reči za na altar in na drugi strani oprava za ciborij, spoved, stole, suknjice za ministrante itd. Vseh reči je bilo 458. Njih ceno je družbeno vodstvo postavilo na 1564 gld. 6 kr., toda v tem ni računilo dela gospá in gospodičin, ki ga smemo skoraj gotovo računiti na polovico one svote. Bog jim povrni!

Razstava traja tri dni in ima obilo obiskovalcev, po razstavi pa se pošljejo reči onim ubožnim župnijam, ki so ktere prosile.

Trgovinska in obrtna zbornica.

Dne 24. septembra t. l. imela je trgovinska in obrtna zbornica v Ljubljani redno sejo pod predsedstvom gosp. zborničnega predsednika Jos. Kušarja; navzočni so bili naslednji gg. zborniki: Iv. Dogan, Oroslov Dolenc, Janez Nep. Horak (podpredsednik), Vekoslav Jenko, Anton Klein, Makso Krenner, Karol Luckmann, Mihael Pakič, Ivan Perdan, Vaso Petričič, Josip Ribič, Franc Ksav. Souvan in Jarnej Žitnik.

Gosp. zbornični predsednik konstatuje, da je za sklepčnost zadostno število zbornikov navzočnih, otvori sejo ter imenuje overovateljema zapisnika gg. Karola Luckmanna in Vaso Petričiča.

Gosp. zbornični predsednik naznani, da je povodom Najvišjega rojstvenega dneva Nj. veličanstva cesarja in povodom Najvišjega rojstvenega dneva Nj. ces. visokosti presvitlega cesarjeviča nadvojvode Rudolfa in povodom Najvišjega imendana Nj. ces. visokosti presvitke cesaričine Štefanije v imenu zbornice pôtem deželnega predsedstva predložil preudane čestitke ter na to dobil naslednja dva dopisa od c. k. deželnega predsedstva. Prvi z dne 20. avgusta 1886, slóve: „Vsled brzojavke Nj. ekselence gosp. vodje kabinetne pisarne Njih veličanstva cesarja z dne 19. t. m. je Nj. c. in kr. apostolsko veličanstvo za povodom Najvišjega rojstvenega dneva od Vašega blagorodja v imenu trgovinske in obrtne zbornice za Kranjsko izraženo čestitko premilostno zahvaliti se blagovolilo. Jemljem si čast“ itd.

Drugi dopis z dne 23. avgusta 1886, št. 2559, slóve: „Vsled brzojavke Nj. ekselence gospoda najvišjega dvornika Nj. ces. in kr. visokosti cesarjeviča nadvojvode Rudolfa sta Nj. ces. visokosti, presvitli cesarjevič in cesaričina izvolila od Vašega blagorodja v imenu trgovinske in obrtne zbornice za Kranjsko povodom Najvišjega rojstvenega dneva Nj. ces. visokosti presvitlega cesarjeviča nadvojvode Rudolfa in povodom Najvišjega imendana Nj. ces. visokosti presvitke cesaričine nadvojvodinje Štefanije izraženim čestitkam premilostno zahvalo izreči. Jemljem si čast, Vašemu blagorodju to naznaniti, da izvolite dalje sporočiti. Sprejmite“ itd.

Zborniki so to poročilo stojé vzeli v znanje.

Gosp. zbornični predsednik na dalje naznanja, da je zbornici od Nj. ekselence trgovinskega ministra Olivierja marquisa de Bacquehem došel naslednji dopis z dne 1. julija 1886, št. 1331:

„Njih c. kr. Apostolsko Veličanstvo izvolilo me je z najvišjim lastnoročnim pismom z dne 26. junija 1886 premilostno imenovati trgovskim ministrom.“

Vsled Najvišjega odloka prevzel sem danes

vodstvo tega ministerstva in to slavni zbornici naznanjajoč jo ob enem prosim, naj me pri izpolnjanju dolžnostij mojega urada krepko podpira z zaupanjem in dobrovoljnim sodelovanjem.

Ob tej priliki pač ni še treba zagotovila od moje strani, da se bodem na pospeševanje tako važnih interesov trgovine in obrta pri svojem poslovanju vedno po vsej moči in skrbno oziral.“

G. zbornični predsednik omenja, da zbornica ob tej priliki ni zamudila nj. ekselence zagotoviti, da si bode vedno prizadevala izpolnovati svoje dolžnosti ter podpirati nj. ekselence po vseh močéh; ob enem izrazila je nj. ekselenci odkrito spoštovanje in popolno zaupanje.

Zbornica je to naznani v zvezi z dovoljstvom na znanje.

Konečno naznani gospod predsednik, da je smatral v svojo dolžnost, tudi v javni seji poročati, da je zbornica gospodu vladnemu zastopniku c. kr. dvornemu svétniku Rudolfu grofu Chorinskemu povodom njegovega imenovanja pravim dvornim svétnikom pri c. kr. namestništvu v Gradci čestitala ter ob enem izrekla svoje obžalovanje na njegovem odhodu, ker se je krepko potezal za interese, ktere zastopa zbornica, da se je na njene želje oziral in njene težnje podpiral, njegovo delovanje da vedno ostane zbornici v prijeten spomin.

G. c. kr. dvorni svétnik grof Chorinsky odgovoril je, da mu leta njegovega poslovanja v Kranjski ostanejo vedno v prijetnem spominu ter izrekel zbornici zahvalo za podporo, ktero je vselej našel od nje pri svojem poslovanju. — Zbornica je vzela poročilo na znanje. (Dalje prih.)

Domače novice.

(† Adolf Obreza.) Kakor nam telegram poroča, je gosp. Adolf Obreza, državni in deželni poslanec, sinoči ob 10. uri po dolgi in mučni bolezni umrl. Ranjki je bil rojen 7. septembra 1834 v Gorici. Ljudske šole in gimnazijo je obiskoval v Gorici, potem pa se je preselil v Cirknico leta 1852, kjer je po svojem stricu podedoval hišo in posestvo. Tù je postal župan leta 1860 ter je županoval deset let. Leta 1874 je bil v Postojni izvoljen za deželnega poslanca, ter se je bil pridružil narodno-liberalni stranki. Leta 1879 je bil izvoljen tudi za državnega poslanca. Zopet je bil izvoljen leta 1883 za deželnega in leta 1885 za državnega poslanca notranjskih kmečkih občin. V državnem zboru se je pridružil Hohenzwartovemu klubu, v katerem je do smrti ostal. Liberalni stranki se je čedalje bolj odtegoval, ker je kmalo spoznal, da njeni nazori in njeno postopanje ni koristno niti narodu niti pravovernskemu življenju. V državnem zboru je bil ranjki Obreza neumorno delaven do zadnjega trenuka. Zlasti si je prizadeval koristiti Notranjcem, svojemu volilnemu okraju. Kdo se ne spominja na goljufa Abendrotha in tovarišev. Da so vozniki in delavci v Bosni saj nekaj plače dobili, je bila njegova zasluga. Ravno tako se je potezal za rojake o vremenskih neugodah. Najbolj pa se je potezal za borsni davek ter potrebo vpeljave tega temeljito dokazoval. Delal je tudi na polajšavo ali odpravo pristojbine. Tako je toraj deloval vedno za blagor države in dežele; zatoraj bila je tudi popolno neopravičeno očitjanje nekega lista, češ, zakaj poslanec Obreza ne odstopi, saj je vendar vedno bolehen. Da bolehal je že več časa, a zato ni lenaril, ampak še vedno po okoliščinah marljivo deloval. Ostal je v državnem zboru skoraj do sklepa njegovega in se vdeleževal vsake seje, še le proti koncu podal se je bil v Gleichenberske toplice, misleč, da si bode popravil slabotno zdravje; ali ko so bile jako važne obravnave o novih carinah, prišel je bil iz toplice na Dunaj k dotičnim sejam drnega zbora. Zdravje se mu v toplicah ni zboljšalo, marveč je tožil, da se mu je bolezen pohujšala. Res je prihajal čedalje slabši in že nekaj dni sim so pričakovali vsaki trenutek poslednjega zdihljeja, ki je bil sinoči proti desetim. Pogreb bo jutri 28. t. m. popoldne ob 1/2 5. uri. Naj v miru počiva!

(Na znanje!) Od danes zanaprej (do preklica) odstopi podpisani od vredništva („Slovenca“) ter bode namesto njega vredoval g. Matej Močnik. Dopisi „Slovencu“ namenjeni, naj se pošiljajo kakor vselej, vredništvu „Slovenca“; osebni listi naj bodo z imenom naslovljeni v Ljubljano, od koder jih bode podpisani že prejemal o svojem času.

Jožef Jerič, vrednik.

(Duhovske spremembe v Ljubljanski škofiji.) Prestavljeni so sledeči č. gg. kaplani: Franc Perpar v Šmarjeto; Jernej Zupanec v Št. Rupert; Anton Jaklič na Vrhniko in Janez Šlakar v Boštanj.

(V 216. številki „Slovenca“) v spisu „Družba sv. Cirila in Metoda“ je bilo brati: „O letošnjem sv. letu nas opominja sam sv. Oče Leon XIII., naj podpiramo dobre šole in naj za nje darujemo ukazano miloščino. Mesto da bi drugam pošiljali mile darove, podpirajte z njimi rajše dobro domačo stvar, podpirajte z njimi družbo sv. Cirila in Metoda.“ Te besede utegnejo provzročiti misel, da ta, ki daruje za Ciril-Metodovo družbo, ob enem tudi zadostuje zahtevam sv. Očeta gledé pridobitve odpustkov sv. leta. — Po zanesljivem viru pa one stavke popravljamo in pojasnujemo tako, da sv. Oče v svojem svetoletnem pismu z besedami „privatas puerorum scholas“ mislijo edino le na one tudi nekterim našincem znane, posebno v Rimu še nahajajoče se šole — ki so popolnoma in izključljivo le pod cerkveno oblastjo. — Odpustke letošnjega sv. leta si pridobi toraj le tisti, ki — če je odmenil dar učilnicam, podpira šole, nakazane po sv. očetu.

(Sokolska velika akademija) sinoči v deželnem gledišči je bila kjubu nad vse pičli agitaciji vrlo sijajna. Pričela jo je vojaška godba z „Ouverturo“, kateri je sledila telovadba na drogu. Izvrševali so jo gg. Sokoli: Benčan, Bučar, Fink, Kališnik, Lipovšek, Magolič, Medved, Mulaček, Perše, Šeber in Šega. Pri več prilikah opazovali smo že Sokolsko telovadbo, toda ponosno rečemo, da take še nikdar ne! Nemci v gledišči navzoči, katerim so tudi dela „turnarjev“ znana, so odkritosrečno priznavali, da takih telovadcev ni nič med njimi, kakor so ti Sokoli. Pri posamični telovadbi so se vsi odlikovali, da, ko bi bili imeli kaj daril za razdeliti, bi jih bili brez daljšega pomišljanja kar od kraja razdali. Kdor je pa način izvrševanja posamičnih vaj natančneje opazoval, moral je pripoznati neko posebno eleganco in lahkoto gg. Benčanu in Kališniku, grozno moč pa gg. Finku in Mulačku. Kar je Vam Sokol na drogu delal, je že več kot od sile. Sploh je bilo o telovadbi le eno mnenje in to je bilo, da bi vrli Sokoli vsakemu cirkusu čast delali s svojo telovadbo. Društvu samemu je pa iz srca častitati, da ima take moči. Občinstvo jim je z gromečim ploskanjem točko za točko sproti plačevalo.

Za telovadbo nastopil je kvartet: gg. Meden, Štamear, Pucihar in Paternoster v predhodno ginljivi pesni „Slovo lastovke“. Lepi glasovi, dovršena tehnika in krasna melodijozna pesem očarali so občinstvo do celega. Z burnim ploskom skušalo je hvaležno občinstvo svojim ljubljencem krasno petje dostojno nagraditi. Medenovega „Mornarja“ popisovati nam pa ni mogoče! Slišati in občudovati ga je treba. „Po zemlji varno hodi, moj up je šel po vodi, le jadrajmo za njim!“ O draga duša, če te te besede niso pretresle v dno srca, potem ne hodi nič več poslušat petja — ker ga — ne umeš! Tako peti „Mornarja“ je pa tudi le Meden zmožen! Živahnega ploskanja ni bilo ne konca ne kraja in g. Meden je dodal za nameček „Lahko noč“, ki se je jako milo razlegala ob spremljevanji glasovirja.

Za pevci nastopil je g. Rudigier, učitelj za gosli v „Glasbeni Matici“ v nedosegljivo lepo igranej: „Grande fantasie militaire“. Lahko rečemo z dobro vestjo, da kar je bil g. Meden v „Mornarji“, to je bil g. Rudigier na goslih. Občudovanja vredna in do okrajne meje segajoča gibčnost, združena z elegantnim nastopom in občutkapolnim igranjem pridobila je umetniku takoj vse občinstvo. Pač je „Glasbena Matica“ lahko ponosna na tako moč!

(Konec prih.)

(2740 goldinarjev) dobile so požarne brambe kranjske od tukajšnjega deželnega odbora podpore.

(Goved) beljanskega plemena prodajala bo c. kr. kranjska kmetijska družba dné 2. oktobra v Lescah na Gorenjskem za polovično ceno proti gotovini.

(Umrli je) gospa Marija Papež, mati g. dr. Franca Papeža, deželnega poslanca, dné 26. t. m. ob 6. uri zjutraj v Novem mestu. Pogreb je bil danes popoldne ob 6. uri.

(„Redka prikazen“.) Pod tem naslovom priobčil je „Slov.“ v št. 214 — iz Adlešice — zgodbo o popolnoma vdomačenem jazbecu. Naj Vam navedem jaz tu sličen slučaj o vdomačeni vidri, kar je gotovo tudi kaj nenavadnega. Ko sem bil namreč o dijaških počitnicah l. 1879 pri svojih sošolcih v gradu na Mali Loki pri Trebnjem, tedaj so imeli tam mlado vidro popolnoma vdomačeno. Vjeli so jo bili kot mladiča kôsci v travniku in jo prinesli v grad, kjer se je popolnoma privadila. Hodila je prosto okoli in ako si jo poznal, prišla je k tebi, kakor domač pišček, in če si ji dal kruha, vspela se je na zadnjih nogah, ter ga s prednjimi vzela. Šla je tudi večkrat od hiše, ali prišla je vselej nazaj. Ko je pa prišla spomlad, takrat je nekega dné, kakor sem kasneje zvedel, zginila in ni je bilo več nazaj. Ne mara. da bode jazbec o svojem času ravno tako naredil. Mihelov teden prične se pri nas trgateg. Letos ne bo tako vesela, kakor druga leta, ker je mrav v spomladi veliko pokvaril. Kodar je pozeblo, bo malo in še to slabo, ker ne bo popolnoma dozorelo. Kjer pa ni bilo mrava, kaže jako lepo, ter so trte nenavadno polne. Vino zna biti zopet dobro, vsaj po letošnji vročini smemo to sklepati, ki je bila nenavadna. Imeli smo celó 42°R., seveda na solnem, in Kolpa imela je dné 27. julija celó 24°R. topline, toraj samo 4°R. manj nego Novomeške toplice. — Druga letina je pri nas bolj slaba, zlasti rž in šenica, čemur je pa kriva večinoma letošnja dolgotrajna suša. Le žito (prosó) je še dosti lepo.

(Državne poskušnje) iz gozdarstva za pomožno gozdarsko osobje bodo dné 4. novembra 1886 tukaj pri c. kr. deželni vladi

(To bodo učenjaki!) Mestno starešinstvo Goriško prosilo je deželni šolski svet, da naj bi se v ljudskih šolah v Ajševici in Starigori vpeljali laščina že v drugem šolskem letu. nemščina pa v četrtem kot učni predmet. Če iz te dece, ki bo tako silno učena, ne bodo sami ministri, bodo pa — kaj družega.

(Šole) na Goriškem, v Trstu in na Reki prično se prve dni meseca oktobra.

(V Loškem potoku) se je kolera pokazala tudi že v Šegovi vasi, kjer je predvčeraj umrl en bolj prileten fant in včeraj 26. eno dekle za kolero, 7letni otrok leži tudi že za kolero, v ravno tej vasi. Do danes 26. septembra je toraj zbolelo za kolero s privzetim onim na Gori v Loško Potoški fari 51 ljudi, umrlo pa jih je do nanes 29. Oboleli in zamrši se pa razdelé tako-le: Na Hribu jih je zbolelo 12, a umrlo 10; v Srednji vasi zbolela in umrla 1 oseba; v Šegovi vasi zboleli 3, a umrla 2; v Travniku jih je zbolelo 35, a umrlo 15. V bivših okuženih vaseh; na Hribu, v Travniku in v Srednji vasi ni nobenega več na koleri bolnega. Toraj leži samo še v Šegovi vasi 7 letni otrok. Kolera je toraj obiskala že 4 vasi. Edino v Retjah in v Malemlogu se še ni prikazala. Ker je nastalo solénato, veterno in precej mrzlo vreme, nadajamo se, da se kolera ne bo dalje razširjevala. V to pomozita Bog in Mati Božja!

Razne reči.

— Država Congo. Ob reki Congo je sedaj kakih 30 postaj. Škof Tajlor (Amerikanec) je sedaj v teh krajih, da napravi nekaj ameriškanskih postaj. Kupčijske hiše (tvrčke) imajo več kupčijskih naselbin (faktorij) ob dolnem Congu, in dvoje teh, Francozje in Holandeži, se hoče naseliti v Stanley-Pool-u. Belih prebivalcev je v državi Congo kakih 300. — V Brazzeville (Brazze je prvi hodil po teh krajih) sta dva katoliška misijonarja, Angnard in Paris. V Stanley-Pool-u je umrl Belgijan Mr. Ejken, čvrst mož pri 25 letih, jokaje so ga položili v goščavo pragozda, daleč od svoje domovine. Koliko bode Evropejcev tam naseljenih starost včakalo?

— Japonci so, kakor znano, najbolj inteligentni iz mongolskega plemena. Tudi pravoslavni Rusi razširjajo vero med njimi. L. 1885 jih je pristopilo k razkolu 1467 Japoncev, sedaj je na Japonskem pravoslavnih 11.275. Občin je 184, v 12 občinah so domači duhovni. Po šolah je 350 otrok obojega spola.

Telegrami.

Dunaj, 27. sept. Kongres orijentalistov se je otvoril ob pozdravu pokrovitelja nadvojvode Rajnerja, da naj bi tudi ta kongres učenosti služil. V imenu vlade pozdravil je zbor naučni minister.

Trst, 27. sept. V spomin petdesetletnice Lloydove spustili so sedaj največji nov lojdvov parnik „Imperator“ v morje.

Budapešt, 26. sept. Kemeny se je odpovedal komunikacijskemu ministerstvu, in je začasno vodstvo na mesto njega prevzel baron Orezy.

Sofija, 27. sept. Kaulbars je došel in nekoliko besedi spregovoril s pozdravljačimi ga osebami. Rekel je: Rusija želi združenje strank, da se ne bo nobena zatirala. Bolgarska vlada bi pravo pogodila, če bi zaradi poslednje rabuke zaprte izpustila, zasedni stan odpravila. Poleg tega se mu ne zdi umestno, da bi se veliko sobranje na kneževu volitev takoj sošlo, ker je dežela v npravnem oziru še preveč razburjena. Zvečer ali pa jutri zjutraj posvetoval se bo z regenti.

Beligrad, 26. sept. Nove volitve v skupščino bodo 1. oktobra. Bolgarski vladi je srbska vlada sporočila, da je pripravljena vsled dogovora kneza Aleksandra s kraljem Milanom sprejeti bolgarskega poslanca, da se prično razprave za napeljavo diplomatskih razmer.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.		736-42	+ 9-0	sl. svzh.	oblačno	
25. 2. u. pop.		736-26	+ 13-8	sl. vzh.	oblačno	0-00
9. u. zveč.		738-18	+ 7-6	sl. vzh.	jasno	

V soboto zjutraj oblačno, popoldne jasno. Srednja temperatura 10-1° C., za 3-8° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

27. septembra

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	84 gl. 05 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	84 „ 75 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	117 „ — „
Papirna renta, davka prosta	100 „ — „
Akcije avstr.-ogerske banke	861 „ — „
Kreditne akcije	276 „ 90 „
London	125 „ 55 „
Srebro	— „ — „
Francoški napoleond.	9 „ 96 „
Ces. cekini	5 „ 96 „
Nemške marke	61 „ 55 „

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem ob Kolpi, od katerih se mi osebno posloviti ni bilo mogoče, kličem: Pristrčni „z Bogom!“ — Gospodom, kateri so me tolikanj počastili pri mojem odhodu pa izrekam svojo najtoplejšo zahvalo.

Anton Jaklič.

Častitim udom družbe sv. Mohora

naznanjam, da so družbine knjige za letošnje leto v soboto došle v Ljubljano, in jih bodem onim, ki so pri meni vpisani, ta teden razposlal na dom. Ako bi jih kdo ne dobil, ker bi morebiti za stanovanje njegovo ne vedel, naj pride blagovoljno sam po nje v hišo štev. 14 pred škofijo. Ravno tako prosim častite gospode farne poverjenike okolice Ljubljanske, da prej ko mogoče pošljejo po knjige za svoje ude.

V Ljubljani, 27. septembra 1886.

Karl Klun,
dekanijski poverjenik.

Tužnim srcem naznanjamo prežalostno vest, da so naša preljuba mati, oziroma tašca, gospá

Marija Papež roj. Pehani,

danes ob 6. uri zjutraj, po dolgi bolezni, prevideni s sv. zakramenti za umirajoče, v 73. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspali.

Pogreb bode v ponedeljek 27. septembra ob 6. uri popoldne.

Svete maše za blago ranjco brale se bodo v raznih cerkvah.

Preblaga ranjka priporoča se vsem sorodnikom in prijateljem v pobožen spomin.

Rudolfovo 26. septembra 1886.

Dr. Franc Papež,
odvetnik,
sin.

Marija Gallé roj. Papež,
hčer.

Matilda Papež roj. Treo,
sinaha.

Dr. Josip Gallé,
c. kr. dež. sod. svetovalec,
zet.

Podobe

tiskane v oljnatih barvah, velikosti 39×51 cm. v 100 raznih predmetih na papirji ali kartonu prilepjene, na prodaj so trgovcem, slikarjem, zasobnikom po 16 kr. (dobivajo se tudi večje mere.) Kdor jih vzame več, se mu odpustijo zdatni odstotki. Razpošilja jih

Frane Mock,

VII. Siebensterngasse 46, 7. Stiege, Thür 5,
(1) Wien.

Stroj za obrezovanje knjig

popolnoma dober, 37 cm. dolg, s 6 nožmi posebno pripraven za knjigoveze po deželi, je prav za nizko ceno naprodaj pri

L. Šverljugi, knjigovezu
v Ljubljani, Stolni trg štev. 6.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani

priporoča naslednje novo izišle knjige:

Putschögel, Predigten auf alle Sonn- und Festtage des Kirchenjahres, I. Jahrgang	1 gl. 80 kr.
Brynych-Fuchs, Katechetische Predigten, I. Band	2 „ 23 „
Schmid, Grundlinien der Patrologie, II. Auflage	— „ 99 „
Mark, Exhorten, zunächst für die studierende Jugend, auf die Sonn- und Festtage des Schuljahres, I. Band	1 „ 80 „
Prvi zvezek obsega za cerkvene praznike pripravne dogmatične, moralne in liturgične obravnave, isto tudi drugi in tretji zvezek. V četrtem zvezku bodo pa razne apologetične razprave. Da bo knjiga bolj priročna, pridjala se bota dva kazala: prvi obsegal bo govore za nedelje in praznike, drugi osnovo v abecednem redu.	
Frings, Predigten über die fünfzehn Geheimnisse des hl. Rosenkranzes	1 „ 39 „
Manna puerorum in sortem domini vocatorum, v usnju, z rudečo obrezo	2 „ 15 „

Ob enem se priporočamo za naročila na koledarje za l. 1887, katerih je že mnogo izišlo.

Naročila na časopise in dela, ki v več posameznih zvezkih izhajajo, se točno izvršujejo.

Najhitrejšo oskrbljujemo slovstvene reči iz raznih strok in vseh jezikov. (5)